

Sygn. akt: II K 1253/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Jędrzej Czerwiński

Protokolant st.sekr.sądowy Justyna Pabian

w obecności oskarżyciela -----

po rozpoznaniu dnia 14.11, 12.12.19 r., 25.02, 8.06, 24.08.20 r. sprawy przeciwko:

A. G. s. R. i W. z domu R. ur. (...) w R.

oskarżonemu o to, że:

uchylił się, w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu tego samego zamiaru, od uiszczenia (...) w T. opłaty paliwowej:

- w terminie do 25 sierpnia 2014r. z tytułu posiadania w lipcu 2014 r. 1.794,960 litrów paliwa silnikowego,
  - w terminie do 25 sierpnia 2014r. z tytułu posiadania w sierpniu 2014r. 2.240,080 litrów paliwa silnikowego,
  - w terminie do 27 października 2014 r. z tytułu posiadania we wrześniu 2014 r. 1.027,660 litrów paliwa silnikowego,
- przez co uszczuplił tą opłatę w kwocie łącznej w wysokości 567.713,00 zł

tj. o czyn z art. 54§1 kks w zw. z art. 6§1 kks

orzeka:

- I. uznaje oskarżonego A. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że stanowił on przestępstwo skarbowe z art. 54§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to na podstawie art. 54§1 kks wymierza mu karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę w wysokości 200 (dwustu) złotych;
- II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5000 (pięciu tysięcy) złotych tytułem opłaty karnej i obciąża go wydatkami w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. G.	<p>Uchylił się, w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu tego samego zamiaru, od uiszczenia(...) w T. opłaty paliwowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w terminie do 25 sierpnia 2014r. z tytułu posiadania w lipcu 2014 r. 1.794,960 litrów paliwa silnikowego, - w terminie do 25 sierpnia 2014r. z tytułu posiadania w sierpniu 2014r. 2.240,080 litrów paliwa silnikowego, - w terminie do 27 października 2014 r. z tytułu posiadania we wrześniu 2014 r. 1.027,660 litrów paliwa silnikowego, 	

		przez co uszczuplił tę opłatę w kwocie łącznej w wysokości 567.713,00 zł tj. czyn z art. 54§1 kks w zw. z art. 6§1 kks	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. G. prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w P.. Miejscami wykonywania owej działalności była stacja paliw znajdująca się przy ul. (...) w B. oraz (...) w (...) k. W.. W wyniku czynności prowadzonych w dniach 18-20 września 2014 roku funkcjonariusze celni ujawnili w (...) znajdującą się w zbiornikach ciecz ropopochodną oraz dwa zeszyty zawierające odręczne zapiski stanowiące drobiazgową ewidencję obrotów paliwem dokonywanych na stacji paliw prowadzonej przez A. G.. W związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa wszczęto kontrolę podatkową dotyczącą wywiązywania się z obowiązków wynikających z przepisów ustawy o podatku akcyzowym w zakresie podatku akcyzowego od nabyć wewnątrzspółnotowych i obrotu krajowego produktami	zeznania R. M.	377v-378v	

ropopochodnymi. A. G. wskazał jako głównego dostawcę oleju napędowego oraz benzyny (...) (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.. W ramach kontroli A. G. przedstawił faktury VAT dotyczące transakcji zakupu wyrobów ropopochodnych od podmiotów krajowych, w tym ww. spółki. Podczas kontroli wykonano, dysponując dokumentacją księgową, zestawienie obrotów olejem napędowym i benzyną, niemniej jednak A. G. nie dysponował m.in. dokumentacją przewozową potwierdzającą dostarczenie paliwa z firmy (...). W ramach postępowania podatkowego przeanalizowano zapisy znajdujące się w zeszytach ujawnionych w siedzibie (...) i ustalono, że nie są one zbieżne z ilością paliwa ujętą w fakturach wystawionych przez (...) S. Zeszyt (...) składał się z dwóch części - "przyjęcia" i "wydawania". Rubryka "przyjęcia" zawierała informacje o dacie przyjęcia dostawy, imieniu kierowcy, firmie, a także wagę paliwa w kilogramach lub litrach, a w niektórych przypadkach wagę cysterny z paliwem, wagę samej cysterny, bądź wagę samego paliwa czy też informację, do którego ze zbiorników zostało złane. Z kolei rubryka

"wydawanie" zawierała informacje o dacie wydania paliwa, imieniu kierowcy dostarczającego paliwo do określonego tam kierowcy, wagę, numer dokumentu WZ, ilość w litrach oraz zbiornik z którego pobrano paliwo. Drugi z zeszytów zawierał podsumowanie informacji zgromadzonych w pierwszym oraz rejestr transakcji z wcześniejszego okresu. Na podstawie powyższych informacji w ramach postępowania kontrolnego pozyskano bilingi, dane z tachografów, a także wykonano przeszukania. Wszystkie pozyskane dane stanowiły podstawę raportu z analizy kryminalnej. Wynika z niego, iż firmy transportowe, których nazwy zostały wymienione w zeszycie dokonują transportów paliwa niewiadomego pochodzenia z terenu Niemiec (głównie są to firmy (...) i (...)) na rzecz nieznanymi odbiorców, zaś transport paliwa odbywał się na podstawie dokumentów CMR na których odbiorcami są firmy czeskie, słowackie, bułgarskie, litewskie i łotewskie, w zarządach których zasiadają Polacy oraz posiadają fikcyjne siedziby i nie są zarejestrowane jako podatnicy podatku akcyzowego. Stwierdzono także ścisłą współpracę firm transportowych z

(...), która wykazywała się m.in. brakiem reakcji na wezwania o przedstawienie dokumentacji transportowej, próby ukrycia kontaktów z ww. podmiotem lub zasłanianie się niepamięcią. Ujawniono także liczne kontakty telefoniczne kierowców z ustalonych firm transportowych z firmą (...), przede wszystkim z osobą, która prowadziła ewidencję w zeszycie - W. L.. W wyniku czynności kontrolnych prowadzonych w siedzibie (...) S. przez (...) w P. ustalono, że spółka wprowadzała na rynek paliwa niewiadomego pochodzenia, a dotyczyło to większości faktur wystawionych na rzecz (...) A. G.. W wyniku szacunkowego rozliczenia zakupów i sprzedaży paliwa dokonywanego przez ww. spółkę stwierdzono, że sprzedaż krajowa paliw nie ma pokrycia w udokumentowanym zakupie paliwa w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz od podmiotów krajowych ((...) sp. z o.o.). Zgodnie z wynikami przeprowadzonego postępowania stwierdzono, że A. G. dysponował w stosunku do stanu wynikającego z ewidencji księgowej nieudokumentowaną nadwyżką oleju

<p>napędowego za lipiec 2014 roku w ilości 1.794,960 litrów, za sierpień 2014 roku w ilości 2.240,080 litrów, zaś za wrzesień 2014 roku w ilości 1.027,660 litrów. W wyniku zakończenia kontroli podatkowej, w dniu 29 listopada 2016 roku (...) w T. wydał decyzję w której określono wysokość zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym za miesiące lipiec, sierpień i wrzesień 2014 roku. Powyższa decyzja została utrzymana w mocy przez Dyrektora I. (...) w B. w dniu 15 lutego 2017 roku, zaś wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w B. z dnia 12 czerwca oddalono skargę A. G. na powyższą decyzję. A. G. spełnił jednocześnie kryteria zobowiązujące go do uiszczenia opłaty paliwowej. W związku z powyższym na mocy decyzji (...) w T. z dnia 6 listopada 2018 roku określono wysokość opłaty paliwowej za miesiące lipiec, sierpień i wrzesień 2014 roku w łącznej wysokości 567.713,00 zł. Decyzją z dnia 14 lutego 2019 roku dyrektor I.(...)w B. utrzymał w mocy rozstrzygnięcie organu podatkowego pierwszej instancji.</p>			
<p>zeznania M. W. (1)</p>	<p>378v-379</p>		
<p>zeznania M. K.</p>	<p>379</p>		

decyzja Naczelnika II US w T.	3-6		
decyzje Dyrektora IS w B.	8-10, 79-115		
protokół kontroli	13-36		
decyzja Naczelnika UC w T.	37-78		
raport z analizy kryminalnej	119-179		
protokół oględzin akt sprawy RKS 213/2014 wraz z dokumentacją	195-240		
protokoły przeszukania	215-222		
protokoły oględzin Bazy (...)	(...)-238		
kserokopie zeszytów	260-274		
wyroki WSA w Bydgoszczy	243-251, 333-340		
A. G. był dotychczas trzykrotnie karany sądownie.	karta karna	282	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.3. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
		<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania funkcjonariuszy urzędu celnego - R. M., M. W. (2). M. K. i K. D.. Powyżsi świadkowie odnieśli się do przebiegu czynności w ramach kontroli prowadzonej w przedsiębiorstwie prowadzonym przez oskarżonego, a także analizy dokumentacji zgromadzonej w niniejszej sprawie. Świadkowie wskazali, że materiał dowodowy, na którym oparto akt oskarżenia skierowany przeciwko A. G. zawierał również dokumenty uzyskane w ramach międzynarodowej pomocy administracyjnej, które pozwoliły stwierdzić, że paliwo z Niemiec trafiło do bazy paliw prowadzonej przez A. G., bez uiszczenia akcyzy, a jednocześnie dane pozyskane z Niemiec potwierdziły ilość paliwa odnotowanego w zeszytach stanowiących faktyczną ewidencję</p>	

		<p>obrotu paliwem. Ich depozycje były spójne i logiczne, a nadto korespondujące z dokumentami w postaci protokołu kontroli czy treścią decyzji podatkowych. Zaznaczyć trzeba, że nie pozbawia ich przymiotu prawdziwości fakt, iż powyżsi świadkowie nie pamiętali szczegółów odnośnie owej kontroli, bowiem wynikało to z upływu czasu i podejmowania przez nich wielu podobnych czynności służbowych.</p>
	<p>Sąd dał wiarę wszelkim przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów na których oparł ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie, w szczególności w postaci dokumentacji dotyczącej kontroli skarbowej, protokołów oraz danych o karalności. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.</p>	
<p>1.4. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>		

<i>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia A. G.	<p>Oskarżony A. G. konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przed Sądem wskazał, że jego głównym dostawcą paliwa była spółka (...), a jednocześnie otrzymał od prezesa tej spółki oświadczenie, że cena, którą płacił za paliwo obejmuje wszystkie należności publicznoprawne, w tym opłatę paliwową. Oskarżony wyjaśnił, że paliwo wyszczególnione w akcie oskarżenia również pochodziło z ww. spółki. A. G. stwierdził także, że dokumentacja księgowa, którą przedstawił w trakcie kontroli znajduje potwierdzenie w zapisach znajdujących się w zeszytach ujawnionych w (...). Wyjaśnił także, że być może spółka (...) importowała paliwo z Niemiec, przy czym normą jest, że dostawca nie przedstawia żadnych dokumentów potwierdzających pochodzenie towaru i zapłacenie odpowiednich podatków.</p> <p>Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego stanowią jedynie jego</p>	

linię obrony, którą po dokonaniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego należało uznać za niewiarygodną i zmierzającą jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Pozostają one w rażącej sprzeczności z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie - odpowiednią dokumentacją i zeznaniami świadków. Przede wszystkim twierdzenia oskarżonego zostały zweryfikowane w toku postępowania podatkowego prowadzonego w niniejszej sprawie. Wnioski uzyskane w wyniku przeprowadzenia owego postępowania nie pozostawiają wątpliwości, że A. G. dysponował, w stosunku do stanu wynikającego z ewidencji księgowej, nieudokumentowaną nadwyżką oleju napędowego w lipcu, sierpniu i wrześniu 2014 roku. Wykluczono jednocześnie, iż substancja ropopochodna w ilości opisanej w zarzucie pochodziła z udokumentowanego źródła, w tym od kontrahenta (...) S.. Podkreślenia wymaga, że wbrew twierdzeniom oskarżonego, zeszyty z odrębną ewidencją zostały poddane szczegółowej analizie i na ich podstawie sporządzono zestawienie

m.in. danych identyfikacyjnych firmy transportowe dokonujące przywozu paliwa do bazy, a także poszczególnych kierowców oraz numery telefonów, którymi się posługiwali. Udało się ustalić, że owe firmy transportowe dokonywały m.in. dla A. G. transportu paliwa niewiadomego pochodzenia, przy czym było ono transportowane głównie z Niemiec. Cały proceder odbywał się w ramach tzw. "karuzeli podatkowej" w której uczestniczyło wiele podmiotów. Wskazać należy, że dokonano także porównania faktur zakupu paliwa przez (...) od (...) S. i jednoznacznie stwierdzono, że ilości paliwa ujęte w tych dokumentach nie są zbieżne z ilościami odnotowanymi w zeszytach stanowiących rzeczywistą ewidencję dostawy paliwa. Podkreślić trzeba, że argumentacja zaprezentowana przez oskarżonego nie została uwzględniona zarówno przez Sąd, jak i przez organy administracyjne i decyzja o określeniu wysokości opłaty paliwowej od powyższej nieudokumentowanej nadwyżki jest prawomocna. Zdaniem Sądu, w świetle przepisów prawa administracyjnego, prawidłowo uznano, że konsekwencją istnienia zobowiązania

	<p>podatkowego w podatku akcyzowym od paliw silnikowych jest obowiązkiem zapłaty opłaty paliwowej, który, zgodnie z obowiązującymi stawkami nałożono w drodze decyzji administracyjnej na A. G.. Biorąc pod uwagę powyższe, z całą mocą należy podkreślić, że wyjaśnienia oskarżonego nie polegały na prawdzie.</p>		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z przepisem art.1 § 1 kks, odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe lub odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe podlega ten, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy, zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Możliwość pociągnięcia jednak danej osoby do odpowiedzialności karnej skarbowej uwarunkowana			

jest przypisaniem jej zarzutu winy.

W myśl bowiem art. 1 § 3 kks nie popełnia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu. Zatem, jeśli czyn zabroniony przepisami kks nie jest zawiniony, nie może być ani przestępstwem, ani wykroczeniem skarbowym. Oznacza to, że jeśli sprawcy nie można przypisać winy w czasie popełnienia danego czynu, nie może być on odpowiedzialnym według zasad ustalonych w kks.

Zgodnie z treścią art. 54 § 1 kks „podatnik, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.

W niniejszej sprawie dla stwierdzenia faktu popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks przez oskarżonego koniecznym jest zatem udowodnienie, że w czasie czynu zabronionego sprawca dopuścił się

zachowania, które jest
zawinione.

Realizacja znamion
deliktu karnoskarbowego
z art. 54 kks może nastąpić
na dwa sposoby: albo
poprzez nieujawnienie
przedmiotu lub podstawy
opodatkowania, albo
poprzez niezłożenie
deklaracji podatkowej.
Zaniechanie złożenia
deklaracji podatkowej
jest jedną z form
nieujawnienia przedmiotu
i podstawy
opodatkowania, stąd też
znamie czasownikowe „nie
ujawnia” pełni funkcję
subsydiarną wobec
znamienia „nie składa”.

Znamiona czasownikowe
„nie ujawnia” oraz „nie
składa”, jakkolwiek nie
wynika to wprost z
ustawowego opisu typu z
art. 54 kks, są sprzężone
z obowiązkiem ujawnienia
i złożenia deklaracji, który
wynika z przepisów prawa
podatkowego. Obowiązek
ten zawsze określa termin
ujawnienia przedmiotu
lub podstawy
opodatkowania czy
złożenia deklaracji.
Dlatego też realizacja
znamienia
czasownikowego, a tym
samym wszystkich
znamion czynu
zabronionego, następuje
w momencie upływu
terminu na dokonanie
czynności ujawnienia czy
złożenia. Dla realizacji
znamienia „nie składa”
konieczne jest, aby

sprawca jednocześnie
czy to spowodował
niebezpieczeństwo
powstania zaległości
podatkowej, czy to
spowodował ową
zaległość.

Przestępstwo skarbowe
uchylania się od
opodatkowania z art.
54 kks ma charakter
materialny. Ustawowo
stypizowanym skutkiem
jest narażenie na
uszczerbienie podatku - tj.
konkretne
niebezpieczeństwo
wystąpienia uszczerbku
finansowego na skutek
zaniechania uiszczenia
względnie zaniechania
zadeklarowania uiszczenia
podatku przez osobę
zobowiązaną.

Przedmiotem
bezpośredniego działania
jest przedmiot i
podstawa opodatkowania.
Drugim przedmiotem
bezpośredniego działania
jest deklaracja. Deklaracją
jest deklaracja podatkowa,
zeznanie, wykaz,
informacja, do których
składania zobowiązani są,
na podstawie przepisów
prawa podatkowego,
podatnicy, płatnicy i
inkasenci (art. 3 pkt
5 ordynacji podatkowej).
Deklaracja posiada status
dokumentu w rozumieniu
art. 53 § 20 kks.

Należy podkreślić, iż
przestępstwo skarbowe
z art. 54 kks
można popełnić zgodnie
z wolą ustawodawcy

tylko umyślnie. W grę wchodzi jedynie zamiar bezpośredni, który sprowadza się do świadomości po stronie sprawcy tego, że popełnia on czyn zabroniony oraz tego, że chce popełnić czy zabroniony. Na gruncie art. 54 kks zamiar bezpośredni zabarwiony jest chęcią uchylecia się od opodatkowania, czyli niezapłacenia należnego podatku w terminie.

Ustalenia faktyczne poczynione na gruncie niniejszej sprawy przesądzają o wyczerpaniu przez oskarżonego A. G. ustawowych znamion przypisanego mu czynu.

Sąd wydający orzeczenie w niniejszej sprawie stoi na stanowisku, że opłata paliwowa jest należnością o charakterze podatkowym, jest szczególnym rodzajem podatku pośredniego, jest bowiem świadczeniem pieniężnym, nieodpłatnym, przymusowym, publicznoprawnym i bezzwrotnym, mającym swoją podstawę w ustawie. (vide wyrok WSA z dnia 21 maja 2015 roku, I SA/Łd 404/15, Lex nr 1792020). Opłata ta ma charakter "dodatku do podatku akcyzowego" (zob. wyrok NSA z 23 marca 2009 r., I (...) 125/08 oraz wyrok WSA w Opolu z dnia 1 października 2007 r., I SA/Op

240/07, dostępne w bazie (...)). Oplata paliwowa została uregulowana w rozdziale 5b ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jedn.: z 2004 r. Dz. U. Nr 256, poz. 2571 z późn. zm.). Przepisy tego rozdziału w odniesieniu do opłaty paliwowej określają podmiot, przedmiot, podstawę opodatkowania, moment powstania obowiązku podatkowego, termin zapłaty, właściwość organu, stawkę opłaty i termin przedawnienia, a więc regulują wszelkie kwestie odnoszące się do należności o charakterze podatkowym. Ponadto art. 37q tego rozdziału wyraźnie odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów Ordynacji podatkowej, a więc do aktu o charakterze ogólnym, odnoszącego się przede wszystkim do należności o charakterze podatkowym. Bez względu na to, czy opłata paliwowa nakładana jest w celu fiskalnym czy też nie, wpływy z niej służą finansowaniu określonych zadań publicznych, zaś podmiotem czynnym w tejże opłacie jest państwo. Opisanym w ustawie zdarzeniem powodującym konieczność uiszczenia opłaty jest okoliczność wprowadzenia na rynek krajowy m.in. paliw silnikowych wykorzystywanych do

napędu silników
spalinowych. Podstawą
obliczenia wysokości
opłaty paliwowej jest ilość
paliw od jakich podmioty
są zobowiązane zapłacić
podatek. Sąd podziela
więc pogląd organu
podatkowego zgodnie z
którym opłata paliwowa
jest podatkiem w
rozumieniu Ordynacji
podatkowej, a w
konsekwencji zawiera się
w pojęciu "podatek"
zdefiniowanym na
potrzeby kks. Takiej
słusznej koncepcji nie
niweczy fakt, że z dniem 1
stycznia 2019 roku do art.
53§30 pkt 1 kks dodano
"daninę solidarnościową",
a nie uczyniono tego
co do opłaty paliwowej.
Po pierwsze, zdaniem
Sądu, zdecydowała o
tym nazwa, która nie
zawiera w sobie słowa
"opłata". Po drugie istota
daniny solidarnościowej
sprowadza się do
obowiązku zapłaty przez
osoby fizyczne zarabiające
powyżej 1 000 000
zł zapłaty 4% podstawy
obliczenia tej daniny.
Jak wskazano powyżej, o
uznaniu opłaty paliwowej
za podatek w rozumieniu
Ordynacji podatkowej, a
w konsekwencji kks
świadczy charakterystyka
tej opłaty, którą
szczegółowo przytoczono
powyżej. W ocenie
Sądu zabieg ustawodawcy,
który nie wprowadził
oddzielnie, a właściwie nie
doprecyzował po słowie
"opłaty" w art. 53§30

pkt 1 kks pojęcia opłaty "paliwowej" świadczy właśnie o uznawaniu przez niego owej opłaty jako wchodzącej generalnie w pojęcie "opłat", o których mowa we wspomnianym przepisie. Wskazuje to dodatkowo na aktualność poglądu, iż cechy opłaty paliwowej świadczą o tym, że jest to szczególny rodzaj podatku pośredniego. Mieści się więc ona (od początku) w pojęciu "opłat", o których mowa w §30 pkt 1 art. 53 kks.

W konsekwencji, brak odprowadzenia opłaty paliwowej, zdaniem Sądu, niesie za sobą konsekwencje w postaci odpowiedzialności karnej skarbowej z art. 54 kks i stanowi "uchylenie się" w rozumieniu powyższego przepisu.

Zdaniem Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w toku niniejszej sprawy pozwolił ustalić, że A. G. w lipcu, sierpniu i wrześniu 2014 roku był w posiadaniu łącznie 5.062.700 litrów oleju napędowego z nieudokumentowanego źródła pochodzenia, od którego nie uiszczono należnego podatku akcyzowego.

Przeprowadzone postępowanie w zakresie podatku akcyzowego za powyższe miesiące wykazało w sposób niezwykle wnikliwy, że

nabywał olej napędowy z nieznanego źródła, od którego nie został zapłacony należny podatek akcyzowy, zaś w konsekwencji stał się podmiotem zobowiązanym do uiszczenia opłaty paliwowej. Na gruncie niniejszej sprawy A. G. usiłował dowieść, że nie ciążył na nim obowiązek uiszczenia opłaty paliwowej, bowiem otrzymał deklarację o uiszczeniu tego zobowiązania przez swojego kontrahenta (...) S.. Z uwagi na fakt, że zgromadzony materiał dowodowy pozwolił ustalić, że paliwo opisane w zarzucie nie pochodziło z tejże spółki, dokument ten tracił znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Konkludując, podnoszony przez oskarżonego obrót paliwami pomiędzy powyższymi podmiotami miał jedynie wywołać błędne wrażenie organów podatkowych, a także Sądu, że m.in. paliwo, będące niejako przedmiotem niniejszej sprawy, pochodziło z (...) S.. Niemniej jednak ubocznie należy wskazać, że kwestia kolejności podmiotów zobowiązanych do zapłacenia akcyzy była przedmiotem rozpoznania m.in. przez WSA w Gliwicach (sygn. akt III SA/Gl 713/17) Sąd Administracyjny wskazał, że zgodnie z utrwalonym

orzecnictwem sądów administracyjnych z art. 13 ust. 1 u.p.a. nie wynika kolejność podmiotów zobowiązanych do zapłacenia akcyzy, co oznacza, że każdy z wymienionych w tych przepisach podmiotów - producent, importer, sprzedawca, nabywca i inni - zobowiązany jest w tym samym stopniu do zapłaty podatku. Mając przy tym na względzie to, że cechą konstrukcyjną podatku akcyzowego jest jego jednokrotne nałożenie (tzw. jednofazowość) podkreślić należy, że dopiero wykazanie, iż podatek akcyzowy został już zapłacony, zwalnia z obowiązku jego zapłaty podmiot występujący w kolejnej fazie obrotu. Oznacza to, że sprzedawca wyrobów akcyzowych jest zwolniony od podatku akcyzowego, pod warunkiem uiszczenia od tych wyrobów akcyzy na wcześniejszym etapie. Wskazane przepisy nie różnicują etapów obrotu wyrobem akcyzowym w tym sensie, że nie zawierają żadnej regulacji, która zobowiązywałaby organy podatkowe do podejmowania działań zmierzających do uzyskania zapłaty podatku akcyzowego w kolejności w nich wskazanej (producent, importer, sprzedawca, nabywca, posiadacz). Tym samym organy podatkowe mogą

domagać się zapłaty podatku akcyzowego od każdego z tych podmiotów, zaś jedynym warunkiem jest to, aby wykazały, że podatek akcyzowy nie został zapłacony w poprzednich fazach obrotu. Jak trafnie wskazał WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 29 marca 2017 r. (...) SA/Gl (...) ((...)) skoro zwolnienie od obowiązku podatkowego czynności nabycia lub samego posiadania wyrobów akcyzowych uzależnione jest od wykazania faktu uprzedniego zapłacenia tego podatku (por. wyrok NSA z dnia 12 maja 2011 r., sygn. akt I GSK 955/10, wyrok NSA z dnia 16 stycznia 2013 r., sygn. akt I GSK 611/11, wyrok NSA z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt I GSK 1581/11, (...)) zatem to na podatniku zbywającym wyroby akcyzowe, który to wcześniej wyroby te nabył i je posiada, spoczywa ciężar prezentacji dowodów w zakresie wykazania, że od tych wyrobów akcyza została już uiszczona. Nabywca lub posiadacz takiego wyrobu zobowiązany jest zatem do samodzielnego ustalenia, czy akcyza od tego wyrobu została zapłacona, względnie zadeklarowana, lub określona decyzją. Jeśli akcyza nie została zapłacona, zadeklarowana lub określona decyzją, to on jako nabywca lub

posiadacz tego wyrobu jest zobowiązany do jej zapłaty.(produkcji). NSA w wyroku z dnia 9 września 2016 r., sygn. I GSK 701/15 stwierdził m.in., że art. 8 ust. 2 pkt 4 u.p.a. powinien mieć zastosowanie zarówno w sytuacji, gdy nabywca/ posiadacz miał lub mógł mieć świadomość, że nabywane przez niego wyroby akcyzowe nie zostały obciążone podatkiem akcyzowym na wcześniejszym etapie obrotu, jak też w sytuacji, gdy nie mógł on powziąć takiej informacji, mimo zachowania staranności wymaganej w obrocie danym wyrobem akcyzowym.

Obowiązek zapłaty opłaty paliwowej powstał z dniem powstania zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym od paliw silnikowym, tym samym oskarżony był zobowiązany do zapłaty opłaty paliwowej odpowiednio : w terminie do 25 sierpnia 2014r. z tytułu posiadania w lipcu 2014 r. 1.794,960 litrów paliwa silnikowego, w terminie do 25 sierpnia 2014r. z tytułu posiadania w sierpniu 2014r. 2.240,080 litrów paliwa silnikowego oraz w terminie do 27 października 2014 r. z tytułu posiadania we wrześniu 2014 r. 1.027,660 litrów paliwa silnikowego.

<p>Łącznie uszczuplił on opłatę paliwową w wysokości 567.713,00 zł. Jednocześnie oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu tego samego zamiaru, a tym samym w warunkach określonych w art. 6 § 1 kks.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. G.	I	I	<p>Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę samoistnej grzywny do 720 stawek dziennych, karę pozbawienia wolności albo obie te kary łącznie. Sąd zdecydował, że wystarczająca dla osiągnięcia celów kary będzie kara samoistnej grzywny. A. G. był co prawda już karany sądownie (k. 282), aczkolwiek były to skazania niezwiązane z naruszeniem przepisów kodeksu karnego skarbowego.</p> <p>Okolicznością obciążającą niewątpliwie była znaczna wartość uszczuplenia, przekraczająca pół miliona złotych i to w 2014 roku. Wartym jednak uwagi jest także fakt, że oskarżony wykonywał kary grzywny orzeczone wobec niego uprzednio. Konkludując, Sąd stanął na stanowisku, że kara 250 stawek dziennych grzywny jest karą z jednej strony adekwatną</p>

			do stopnia społecznej szkodliwości czynu, a z drugiej stosunkowo łagodną zważywszy chociażby na wysokość sankcji z art. 54§1 kks. Stawkę dzienną ustalono na 200 złotych. Oskarżony jest stosunkowo młodym i zdrowym człowiekiem, mającym możliwości zarobkowania. Jest technikiem handlowcem i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Stąd wniosek, że będzie w stanie wykonać orzeczoną karę. Będzie ona dla niego wystarczającą dolegliwością i przestrogą na przyszłość.
Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd nie znalazł powodów do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych, stąd decyzja o obciążeniu nimi A. G..	
Podpis		